

РЕШЕНИЕ

№ 5204

гр. София, 17.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 10.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **12583** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по жалбата на А. О. С., с адрес: [населено място], срещу писмо изх. № 66-00-1056 от 14.12.2020 г. на изпълнителния директор на Агенция по вписванията към Министерство на правосъдието на Република България.

Жалбоподателят твърди, че отказът за предоставяне на лични данни е незаконосъобразен, издаден в противоречие на материалния закон и при неспазване на изискуемата по закон форма, при липса на мотиви. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и излага съображения по основателността на жалбата.

Ответникът не изпраща представител.

Съдът, при преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заявление с вх. рег. № 66-00-1056/08.12.2020 г. жалбоподателят С. иска от Агенция по вписванията към Министерство на правосъдието на Република България предоставяне на лични данни. Депозираното заявление е с правно основание чл. 15 от Общия регламент относно защитата на данните и съдържа искане за предоставяне на информация относно потребителски имена, чрез които е осъществена справка за отнасящи се до жалбоподателя и съпругата му Г. В. С. лични данни, в обем ЕГН и/или

три имена в Единния портал за заявяване на електронни административни услуги - Имотен регистър.

Приема се, че заявлението отговаря на изискванията на чл. 37в, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и съдържа име, адрес, единен граждански номер на физическото лице, описание на искането, както и предпочитана форма за получаване на информация при упражняване на правото по чл. 15 от Регламента. Заявлението е подписано и съдържа информация за дата на подаване и адрес за кореспонденция.

Предвид на това, адм. орган приема заявлението за редовно и допустимо, но разгледано по същество за неоснователно.

Мотивите на адм. орган за издаване на процесния отказ са, че всяко физическо лице има право на достъп до негови лични данни, които се обработват от администратора, и да упражнява това право лесно и на разумни интервали от време, за да бъде осведомено за обработването и да може да провери законосъобразността му.

Защитеното от чл. 15 от Общия регламент право на информация и достъп предоставя възможност на всеки субект на данни да бъде запознат и да получава информация, по-специално относно целите, за които се обработват негови лични данни, когато е възможно - срока, за който се обработват личните данни, получателите на личните данни, логиката на автоматизираното обработване на личните данни и последствията от такова обработване, в случай че такова обработване се извършва на основата на профилиране.

Сочи се, че правото на достъп съгласно чл. 15 от Общия регламент се упражнява от субекта на данните и касае информация и достъп до отнасящи се до него лични данни. Личните данни, до които субекта има право на достъп може да са данни, които субекта е предоставил на администратора или това да са лични данни, отнасящи се до него, които са генерирани от администратора в хода на дейността по обработването. Във всеки един от тези случаи обаче, информация и достъп е възможен само до лични данни на или - отнасящи се до физическото лице - субект на данни, което е отправило искането. Приема се, че в подаденото заявление се съдържа искане за предоставяне на информация, представляваща лични данни относно трети лица и понеже правото на информация и достъп се упражнява от субекта на данните и касае лични данни, отнасящи се до него, позоваването на правото на информация и достъп, съгласно чл. 15 от Общия регламент относно защитата на данните, като основание за достъп до информация относно лични данни, касаещи трето лице, е неоснователно.

Жалбата като подадена от лице, адресат на акта и с правен интерес от оспорването му е допустима, разгледана по същество е основателна.

Правото да се търси и получава информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до обществено значима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до лична информация са регламентирани от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД: „С този закон се определят и правила във връзка със защитата на физическите лица при обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното

предотвратяване.

Съгласно чл. 37а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2019 г.), ал. 1, т. 8 от ЗЗЛД:

„Администраторът или обработващият лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 /Регламента/, както и да не изпълни задължението си по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създадо риск за защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица.“

Според чл. 12 от Регламента: „Администраторът предприема необходимите мерки за предоставяне на всякаква информация по [членове 13](#) и [14](#) и на всякаква комуникация по [членове 15—22](#) и [член 34](#), която се отнася до обработването, на субекта на данните в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език, особено що се отнася до всяка информация, конкретно насочена към деца. Информацията се предоставя писмено или по друг начин, включително, когато е целесъобразно, с електронни средства. Ако субектът на данните е поискал това, информацията може да бъде дадена устно, при положение че идентичността на субекта на данните е доказана с други средства.“

Съгласно чл. 13 от Регламента:

„1. Когато лични данни, свързани с даден субект на данни, се събират от субекта на данните, в момента на получаване на личните данни администраторът предоставя на субекта на данните цялата посочена по-долу информация:

- а) данните, които идентифицират администратора и координатите за връзка с него и, когато е приложимо, тези на представителя на администратора;
- б) координатите за връзка с длъжностното лице по защита на данните, когато е приложимо;
- в) целите на обработването, за което личните данни са предназначени, както и правното основание за обработването;
- г) когато обработването се извършва въз основа на [член 6, параграф 1, буква е](#)), законните интереси, преследвани от администратора или от трета страна;
- д) получателите или категориите получатели на личните данни, ако има такива.“

Съгласно разпоредбата на чл. 15 от Общия регламент:

„Субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват негови лични данни, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация:

- б) съответните категории лични данни;
- в) получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат

разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации;

г) когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок;

д) съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова обработване;

е) правото на жалба до надзорен орган;

ж) когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник;

з) съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4 от Общия регламент, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последици от това обработване за субекта на данните.“

При посочената правна регламентация, съдът намира, че процесният отказ е издаден в противоречие с материалния закон. Съгласно относимите разпоредби на чл. 12 - 15 от Регламент (ЕС) 2016/679, правото на достъп на субекта, чийто лични данни са били обработени не се ограничава единствено с посочване на неговите лични данни, но и данните на трети лица, които са осъществили достъп до такива данни, както и данни за самия достъп. Това е регламентирано в чл. 13, т. 1, б. „д“ и чл. 15, б. „в“ от Регламента, където се посочва, че субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват негови лични данни, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация за получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации.

Действително, разпоредбата на чл. 37а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2019 г.), ал. 1, т. 8 от ЗЗЛД, предвижда, че „Администраторът или обработващият лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 /Регламента/, както и да не изпълни задължението си по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създавало риск за защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица.“ Т.е., администраторът може да откаже информация за третите лица, осъществили достъп до данните на лицето, но само при излагане на съответни мотиви и съображения защо това би нарушило правата им и то само при противопоставими цели и доказателства в тази посока. Нищо такова не е изложено от адм. орган, в противоречие с тази разпоредба.

Изложеното налага отмяна на процесния акт като незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалния закон, при липса на съответна форма – мотиви, и връщането му като адм. преписка за произнасяне в 7 – дневен срок.

Въпреки изхода на спора, от жалбоподателя не се претендират разноски и такива не следва да се присъждат.

Предвид горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на А. О. С., с адрес: [населено място], ПИСМО, изх. № 66-00-1056 от 14.12.2020 г. на изпълнителния директор на Агенция по вписванията към Министерство на правосъдието на Република България като ВРЪЩА делото като адм. преписка на адм. орган за произнасяне в 7 – дневен срок, при съобразяване със задължителните указания, относно прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 – дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ: